148 Rändaja, jää seisatama

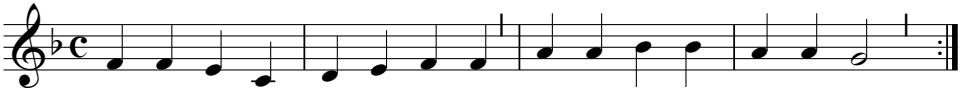

Rän - da - ja, jää sei - sa - ta - ma vaik - sel sur - nu - ai - al nüüd;
mõt - le, et ei kau - ge - ma - le jõu - a siit su mai - ne püüd.

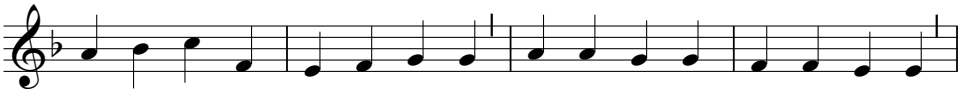

Kui sa vä - sid päe - va lõ - pul, mur - dud e - lu viim - sel õh - tul,

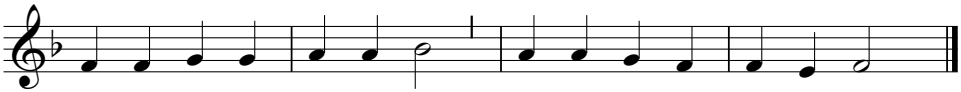

siis sind ka - tab kurb - lik kalm, puh - ke - pai gaks haud saab külm.

2. Need, kes enne meid on eland,
juba mullas magavad,
aga mälestused jäänud
meil' neist kallid, elavad.
Mööda nende elumured,
mööda rõõmud, kannatused.
Ära käidud siinne tee -
okkaline, tuuline.

3. Siia rahuaeda maetud
abikaasa, õde, vend.
Siia mullarüppe toodud
isa, ema, tütar, poeg.
Nende südametes haavad
kaua, kaua valutavad,
kes jäid armsaid leinama
murelise meelega.

4. Puhake siis hauavilus
igavese koiduni.
Vägev Jumal uues elus
äratab teid viimati.
Raske oli lahkumine,
siiski jällenägemine
ühendab meid Isaga
seal, kus jäädav kodumaa.

Viis: "Jeesus, surma äravõitja"
(Jesu, meines Lebens Leben)
Wolfgang Wesznitzer 1617-1685.
Sõnad: Aleksander Johannes Abel 1905-1971.